

Назив књижевног дела, име и презиме писца
„Риба риби гризе реп,,

Јасминка Петровић

Читајући ову књигу неке ствари су ми јасније. Своје дилеме и незгоде решаваћу шалом. Могу користити пословице. Тај приказ догађаја и ликова ми се допао. Свака од загонетки износи тему прича ове књиге.

Радозналост и неспретност јунака романа „Риба риби гризе реп,, повремено постаје непријатна. Проблеме деце нашег узраста писац износи кроз озбиљне, веома осетљиве ситуације. Деца се повлаче, да би кроз своје јакe стране на крају све решили. Тако да и није тако страшно како то нама изгледа. Свако би желео да је другачији. Чак и они за које мислимо да су без мане. За игру, дружење, смех и бригу потребан је

пријатељ. Пријатеља не можемо бирати као Свитац из једне приче. Он се сам покаже. Временом или изненада. Свако дете у себи садржи особине које га величају и разликују од других. Без најбоњих особина наших другова ми не можемо доћи до победе, радости, смеха ...

Сви заједно када се међусобно разумемо и прихватимо постајемо непобедив тим. На ливади сваки лептир има своју шару. Свака птица другачије пева. А опет нађе себи место за гнездо и грану за цвркулт.

Четири приче носе наслов према загонетки, а пета прича према једној брзалици која гласи „Риба риби гризе реп“. Из сваког примера дечијих проблема научили смо нешто ново, сваки проблем је био на неки начин користан. На пример, Катарина је имала велике уши, али захваљујући њима, она је имала најбољи слух у разреду. Моја најомиљенија прича је „Испод стрехе беле коке вире“. У тој причи се појављује Љуба који има велике зубе, а велики зуби служе да бисмо могли јако да гриземо.

Ову књигу бих препоручила свима да читају јер је занимљива, а ја сам из ње научила да није важно како изгледамо већ какви смо као особа.